

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΑ

... ΚΑΙ ΜΕ ΕΠΙΣΗΜΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ ΤΩΡΑ :

3ον

Ο ΜΟΥΣΣΟΛΙΝΙ ΚΑΙ Ο ΧΙΤΛΕΡ, ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝΤΕΣ ΤΟΝ ΣΤΑΛΙΝ, ΠΑΡΑΧΩΡΟΥΝ ΤΑ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑΝ. — ΜΙΑ ΥΠΕΡΗΦΑΝΟΣ ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ. — «ΚΑΙ ΑΝ ΜΟΥ ΤΑ ΔΩΣΕΤΕ, ΘΑ ΤΑ ΠΑΡΑΔΩΩ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΣΥΜΜΑΧΟΥΣ!». — ΤΟ ΔΙΑΒΗΜΑ ΤΟΥ ΦΩΝ ΠΑΠΕΝ ΕΙΣ ΤΟΝ κ. ΜΕΝΕΜΕΝΤΖΟΓΛΟΥ. — ΤΟ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ ΣΜΙΘ ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΙΡΟΝ. — Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

ΤΟ 1943, εἶνε τὸ ἔτος τῆς καταρρεύσεως τῆς Ἰταλίας. Εἶναι συνεπὲς καὶ τὸ ἔτος τῆς ἐντάσεως τοῦ ἀγῶνος τοῦ Βασιλέως διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἐλευθερίας τῶν Δωδεκανήσων. Ἡ ἀπόδοσις τῶν συμμάχικων στρατιωτικῶν δυνάμεων εἰς τὸν μνηστοπολιτικὸν ἰταλικὸν ἔδαφος, ἐμπνέει εἰς τὸν Βασιλέα τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπαναφοράς τῆς ἔδρας τῆς Κυβερνήσεως ἀπὸ τὸ Λονδίον εἰς τὸ Κάϊρον. Πρέπει ἡ ἐλληνικὴ Κυβέρνησις νὰ εὐρίσκηται εἰς τὴν Μεσόγειον, πού εἶναι τὰς τῶν σημαντικώτερων θεσπῶν τοῦ πολέμου, διὰ νὰ παρακολουθῇ ἀπὸ κοντὰ τὴν ἐξέλιξιν τῶν γεγονότων, μέσα εἰς τὴν εὐτυχὴ ἐκβασίν τῶν ὁποίων ὑπῆρχε φυσικὰ καὶ ἡ ἀπελευθερώσις τῆς Ἑλλάδος. Ἀπὸ τὸ Κάϊρον ὁ Βασιλεὺς διευθύνει πλεόν τὸν ἀγῶνα διὰ τὰ Δωδεκάνησα. Τὸ θέμα εἶναι βέβαια ἐπικαίρον τῶρα περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλην φοράν, ἀφοῦ ἡ Ἰταλία καταρρεῖ. Δὲν μένει εὐκαιρία τὴν ὁποίαν νὰ μὴ ἐκμεταλλευθῇ ὁ Βασιλεὺς διὰ νὰ τὴν ἀνακινήσῃ. Ἦρκεσε μία «ἀτυχία» — ὡς ἐφαρμόσθη ἐκ τῶν ὑστέρων ἀπὸ τὸ Φορεῖν Ὀφει — δηλώσις τοῦ ἐν Οὐάσιγκτὸν Ἀγγλοῦ πρεσβευτοῦ πρὸς τὸ «Ἐθνικὸν Δωδεκανησιακὸν Συμβούλιον» τὴν 4ην Αὐγούστου, καθ' ἣν ἐκ μέρους τῆς Βρετανικῆς Κυβερνήσεως «ἐυδεμὶς ὑπόσχεται ἐξέδῃ περὶ τοῦ μεταπολεμικοῦ καθεστώτος τῶν Δωδεκανήσων οὔτε εἰς τὴν Τουρκίαν οὔτε εἰς ἄλλην Κυβέρνησιν» (1), διὰ νὰ προκαλέσῃ ἀμέσως, τὴν δυν. Αὐγούστου, τὴν διαμαρτυρίαν τῆς ἐλληνικῆς Κυβερνήσεως διότι εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῶν Δωδεκανήσων ἀνεμύνητο τὸ ὄνομα τῆς Τουρκίας, ἡ ὁποία οὐδέποτε εἶχε διατυπώσῃ ἡ ἴδια οἰανδήποτε ἀξίωσιν ἐπ' αὐτῶν, ἀφ' οὗτου παρητήθη τὸν δικαιωμάτων τῆς διὰ τῆς Συνθήκης τῆς Λωζάννης (2).

Ἦρκεσεν ἀργότερον μία ἀστοχος δῆλωσις τοῦ ἐν Κάϊρῳ γενικοῦ προξένου τῆς Μεγ. Βρετανίας κυρίου Σμιθ διὰ νὰ προκαλέσῃ νέαν ἐντονὴν ἐλληνικὴν διαμαρτυρίαν. Ὁ κ. Σμιθ ἐπιφορτισθεὶς ὑπὸ τῆς βρετανικῆς Κυβερνήσεως, ἐπὶ τῇ προῦφει τῆς καταλήψεως τῶν Δωδεκανήσων, μετὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ καταλλήλου προσωπικοῦ διὰ τὴν διοίκησιν τῶν, ἐβόλιδε σκοπήθη τότε καταλλήλως ἀπὸ ἐκλεκτῶν Δωδεκανησίων φίλων τοῦ, τὸν κ. Καζαλήν, περὶ τῶν προσώπων τὰ ὁποῖα ἐπρόκειτο νὰ χρησιμοποιήσῃ. Ὁ Βρετανὸς πρόξενος δὲν εἰσάγει τότε νὰ δηλώσῃ ὅτι πάντα ἄλλον θὰ ἤδυνάτο νὰ χρησιμοποιήσῃ, ὅχι ὅμως Ἑλλήνα διοικητὴν διότι τοῦτο θὰ προεδίκαζε κατὰ τὴν τύχην τῶν Νήσων. Ἡ δῆλωσις αὕτη, ὡς εἴπομεν, προκαλέσεν ἐντονὴν ἐλληνικὴν διαμαρτυρίαν, ἀλλὰ καὶ διάδημα, πρὸς τὸν Βρετανὸν ἀρχιστράτηγον ὁ πᾶς ὁ ἐλληνικὸς στρατὸς χρησιμοποιήθη διὰ τὴν κατάληψιν καὶ τὴν διοίκησιν τῶν Νήσων.

Καθ' ὅσον τὸν Αὐγούστου ἀλλεπάλληλα ὑποβάλλονται, μετὰ τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ Βασιλέως, τὰ ὑπομνήματα εἰς τὰς συμβαχικὰς Κυβερνήσεις διὰ τὸ προσφιλὲς αὐτὸ θέμα, ἐνῶ παραλλήλως σύντομος καταβάλλεται προσπάθεια διὰ νὰ ἐπιστημοποιηθῇ κατὰ τινὰ τρόπον ἡ πράγματι ἀγῶνος ἐπὶ τοῦ ζητήματος στάσις τῆς τουρκικῆς Κυβερνήσεως, δεδομένου ὅτι οὔτε στίγμην εἶχον πᾶσαι αἱ ὑποπτοὶ προσπάθειαι ὅπως θεθῶν ἀντιμέτωποι ἡ Ἑλλάς καὶ ἡ Τουρκία ἐπὶ τοῦ ζητήματος αὐτοῦ. Καὶ ἐχρηστάθησαν δυσμῆσις ἀκόμη μῆνες δραματικῶν προσπαθειῶν διὰ νὰ ὑπάρξῃ, τέλος, περὶ τὰ μέσα τοῦ Ὀκτωβρίου ἕνα θετικὸν κέρδος διπλῆς μορφῆς.

Η ΤΟΥΡΚΙΑ ΑΠΟΣΑΦΗΝΙΖΕΙ ΤΗΝ ΘΕΣΙΝ ΤΗΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΙΑΚΟΥ

Ἡ πρώτη θετικὴ ἐλπίς, ἔρχεται ἀπὸ τὴν Ἀγκυραν μετὰ τὴν τηλεγράφημα τοῦ πρεσβευτοῦ κ. Ραφαήλ (3), βεβαιούσης ὅτι «ὁρίσθηκε πλεόν εἰς τὴν κρίσιν τῆς τουρκικῆς κυβερνήσεως ἡ ἰδέα ὅτι τὰ Δωδεκάνησα θὰ περιέλθουν εἰς τὴν Ἑλλάδα, τῆς ὁποίας ζωηρῶς ἐπιθυμῇ τὴν φιλίαν καὶ συνεργασίαν».

Ὅλιγας ἡμέρας ἀργότερον, τὴν 20 Αὐγούστου, ἰσχύει ἕνα θετικώτερον πλεόν δεδομένον ἀπὸ τῆς πλεῖρας αὐτῆς : Ὁ ἐν Κάϊρῳ πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας κ. Ἐνὶς Βέης ἐπισκεπτεται τὸν τότε ἀντιπρόεδρον τῆς ἐλληνικῆς Κυβερνήσεως κ. Γ. Ρούσου, μετὰ τοῦ ὁποῖου συνομιλεῖ ἐπὶ τῆς ἀνάγκης τῆς συσφίξεως τῶν ἐλληνοτουρκικῶν σχέσεων πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἐκ τῶν μεταπολεμικῶν ἐξελίξεων ἐνδεχομένων. Ἡ εὐκαιρία εἶνε βέβαια κατάλληλος, καὶ εἰς τὸν Τούρκον πρεσβευτὴν τίθεται σαφὲς τὸ σχετικὸν ἐρώτημα διὰ νὰ ὑπάρξῃ σαφὴς ἐπίσης ἡ ἀπάντησις. Σχετικὸν σημεῖωμα περὶ τῆς συνομιλίας αὐτῆς (Ἀριθ. 5393 τῆς 20 Αὐγ. 1943), κατατεθειμένον εἰς τὸν περὶ Δωδεκανήσων ὁγκωδέστατον φάκελλον τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, καὶ συναχθέν ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Ρούσου, ἀναφέρει περίπου τὰ ἑξῆς :

- (1) Τηλεγράφημα τοῦ ἐν Οὐάσιγκτὸν Ἑλλήνου πρεσβευτοῦ κ. Διαμαντοπούλου ὑπ' ἀριθ. 1850.
- (2) Τηλεγράφημα ὑπ' ἀριθ. 4112)ΑΑ πρὸς τὸν Ἑλληνα ἐν Λονδίῳ πρεσβευτὴν.
- (3) Ἀριθ. τηλεγραφήματος 5003 τῆς 20 Αὐγ. 1943.

«Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας κ. Ἐνὶς Βέης μετέβη εἰς τὸν ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν. Ἡ συζητήσις περιστράφη εἰς τὰ ζητήματα τὰ προκύπτοντα ἐκ τῆς συνθηκολογήσεως τῆς Ἰταλίας.

» Περαιθεμένης οὕτω τῆς εὐκαιρίας, ἔστρεψε τὴν συνομιλίαν πρὸς τὸ θέμα τῶν Δωδεκανήσων, τονίζων τὰ ἀπαράγραπτα ἐπ' αὐτῶν δικαιώματα τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐλληνικῆς Κυβερνήσεως ὅπως ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει ἐπιτρέψῃ τὴν παρχωρῶσιν αὐτῶν. Εἰς ἀπάντησιν — συνεχίζει τὸ περὶ τῆς συνομιλίας σημεῖωμα — ὁ κ. Ἐνὶς Βέης μετέβη εἰς τὰ ἑξῆς : ΟΤΑΝ ΗΛΘΑ ΕΔΩ, ΕΙΧΑ ΕΝΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΜΟΥ ΝΑ ΣΑΣ ΕΙΠΩ ΟΤΙ Η ΤΟΥΡΚΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΕΔΑΦΙΚΑΣ ΑΙΣΙΩΣΕΙΣ, ΚΑΙ ΑΥΤΟ ΣΑΣ ΤΟ ΔΕΙΩ ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ.

Τὸ σημεῖωμα τοῦ τότε ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν συμπληροῦται ἐν συνεχείᾳ μετὰ ἄλλας περὶ τῆς συνομιλίας αὐτῆς πληροφορίες, ἀφορώσας τὰς μελλοντικὰς φιλικὰς σχέσεις καὶ τὴν μεταπολεμικὴν συνεργασίαν τῶν δύο χωρῶν, ἐπὶ τῇ προῦφει ἀκριβὲς τῆς καταστάσεως, τὴν ὁποίαν ἀντιμετωπίζουν σήμερον οἱ οἱ ἐλεύθεροι λαοί. Ἡ ἀνωτέρω δῆλωσις τοῦ κ. Ἐνὶς Βέης ἀπέτελεσε βέβαια τὴν πρώτην ἐπίσημον διαβεβαίωσιν τῆς τουρκικῆς Κυβερνήσεως, ἀλλ' ἐπεὶ αὕτη εἶχε τὴν γενικότητα τοῦ ὅρου «ἡ Τουρκία δὲν εἶχε ἐδαφικὰς ἀξιώσεις», ἐπεδιώχθη πληρεστέρα ἀποσαφήνισις, ἡ ὁποία καὶ ἐγένετο πράγματι μετὰ μίαν ἐβδομάδα καὶ συγκεκριμένως τὴν 28ην Αὐγούστου.

Τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὁ πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας, συναντηθεὶς μετὰ τὸν τότε Πρωθυπουργὸν ἀπεσαφηνίσεν ὅτι ἡ Τουρκία, μὴ ἔχουσα ἐδαφικὰς ἀξιώσεις πρὸς οἰανδήποτε κατεῦθυνσιν, «ἐξαιτίας δὲν θὰ διατυπώσῃ καμμίαν ἐπιφύλαξιν καὶ προκείμενον περὶ τῆς παρχωρήσεως τῶν Δωδεκανήσων εἰς τὴν Ἑλλάδα».

Ο ΜΟΥΣΣΟΛΙΝΙ ΚΑΙ Ο ΧΙΤΛΕΡ ΠΡΟΣΦΕΡΟΥΝ ΤΑ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑΝ

Ἐν τῷ μεταξύ, προκείμενον περὶ τῶν Δωδεκανήσων, παρενεβάλλετο τῶρα νέος παράγων, μάλλον ἀπροσδόκητος : ὁ πνέων τὰ λείψια «Ἀξων».

Ὅπως εἶνε γνωστὸν, ἀμέσως μετὰ τὴν κατάρρευσιν καὶ τὴν συνθηκολογήσιν τῆς Ἰταλίας, ὁ Ἰταλὸς δικτάτωρ Μουσσολίνι, συλληφθεὶς εἰς τὴν Ρώμην καὶ ἀπελευθερωθεὶς ὀλίγας ἡμέρας ἀργότερον ἀπὸ Γερμανοὺς ἀλεξιπτωτιστάς, ἐγκατεστάθη εἰς τὴν Γερμανίαν, ὅπου ἐσημείωσε τὴν ἐξόριστον «φασιστικὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἰταλίας» διὰ τὴν συνέχισιν τοῦ πολεμικοῦ ἀγῶνος Αἰ ὥραι τὰς ὁποίας διήρχετο πλεόν ὁ Ἀξων ἦσαν, βέβαια, κρίσιμοι. Ἡ ἴητα του ἐφαίνετο, ὅπως καὶ ἦτο, ἀναπότρεπτος καὶ ὁ Χίτλερ ἀντιλαμβάνομενος ὅτι ἡ προσθήκη εἰς τοὺς ἀντιπάλους τοῦ καὶ μίας μικρᾶς ἐστῶς δυνάμεως θὰ ἐπετάχυνε τὴν καταστροφὴν τῆς Γερμανίας, ἔστρεψε τὴν προσοχὴν του πρὸς τὴν Τουρκίαν, ἡ ὁποία, μολοντὶ οὐδέτερος, ἐκδύνητο ὅτι ψυχικῶς εὐρίσκειτο πρὸς τὸ μέρος τῶν Δυτικῶν Συμμάχων. Οὕτω, κινούμενος ἀπὸ ἐντελὲς ἄλλα ἐλατήρια ὁ Χίτλερ, ἀλλ' ἀποδίδων — ὅπως καὶ ὁ Στάλιν εἰς τὸν ἴδιον σκοπὸν τοῦ δειλασμοῦ τῆς Τουρκίας — συμφώνησε μετὰ τὸν σύμμαχόν του Ἰταλὸν δικτάτορα, νὰ παραχωρηθῶν τὰ Δωδεκάνη-

σα — κατεχόμενα τότε ὑπὸ τῶν Γερμανῶν — εἰς τὴν Τουρκίαν, πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς οὐδετερότητός της! Διττὴ λοιπὸν ἡ πρὸς τὴν Τουρκίαν προσφορά τῶν ἐλληνικῶν Νήσων : Καὶ ἀπὸ τὴν Μόσχαν καὶ ἀπὸ τὸ Βερολίνον ἄλλ' εὐτυχὲς χωρὶς ἀποτέλεσμα.

Πράγματι, κατόπιν σχετικῶν ὁδηγίων τὰς ὁποίας ἔλαβεν ὁ τότε εἰς τὴν Ἀγκυραν πρεσβευτὴς τῆς Γερμανίας φὼν Πάπεν, ἐπεσκέφθη τὸν Τούρκον ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μενεμεντζόγλου, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνεκοίνωσεν ὅτι ὁ Χίτλερ ἀπὸ συμφώνου μετὰ τὸν Μουσσολίνι εἶναι διατεθειμένον νὰ παραχωρήσῃ ἀμέσως εἰς τὴν Τουρκίαν τὰ ὑπὸ τοῦ γερμανικοῦ στρατοῦ κατεχόμενα Δωδεκάνησα, ἐφόσον, φυσικὰ, ἡ Τουρκία θὰ ἀνελάμβανε τὴν ὑποχρέωσιν νὰ μὴ ἐπιτεθῇ ἐναντίον τοῦ Ἀξωνος μέχρι τῆς λήξεως τοῦ πολέμου.

Ἡ ἀπάντησις τῆς τουρκικῆς Κυβερνήσεως ὑπῆρξε πράγματι «ψυχρολουσία» διὰ τὸν Γερμανὸν πρεσβευτὴν καὶ τοὺς ἐντολῆς τοῦ τοῦ Βερολίνου. Ὁ Τούρκος ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν, ὑπεθυμίζων ἐμμέσως ὅτι ὁ Ἀξων εἶχεν ἤδη ἠττηθῇ καὶ συνεπὲς δὲν εἶχε πλέον τὴν δύναμιν νὰ προβαίῃ εἰς παραχωρήσεις ἐδαφῶν, ἀπεποιήθη τὴν προσφοράν, προσθέσας μάλιστα ὅτι καὶ ἂν, παρὰ τὴν ἄρνησιν ταύτην εἴτε οἱ Μουσσολίνι καὶ Χίτλερ, εἴτε ἀκόμη καὶ ἡ Κυβέρνησις Μπαντόλιο (ἡ συνθηκολογήσασα μετὰ τοὺς Συμμάχους) παρεχώρουσαν τὰ Δωδεκάνησα εἰς τὴν Τουρκίαν, ἡ τουρκικὴ Κυβέρνησις θὰ ἔσπευδε νὰ τὰ παραδώσῃ εἰς τοὺς Συμμάχους, οἱ ὁποῖοι μόνον θὰ εἶχον ἀρμοδιότητα νὰ ἀποφασίσουν περὶ τῆς τύχης τῶν.

Καὶ οἱ μὲν Χίτλερ καὶ Μουσσολίνι, ἐπιδιώκοντες μετὰ κάθε θυσίαν νὰ ἐξασφαλίσωσιν ἀπὸ τυχόν τουρκικῆς ἐπιθέσεως, δὲν ἐδυσκολεύθησαν νὰ παρῶν τὴν ὑπερήφανον αὐτὴν ἀλλὰ καὶ ἀποστοματικὴν ἀπάντησιν τῆς τουρκικῆς Κυβερνήσεως καὶ νὰ δώσουν εἰς τὸν φὼν Πάπεν ἐντολήν διὰ νὰ προβῇ εἰς νέον σχετικὸν διάδημα. Ἀλλ' ὁ φὼν Πάπεν ἐκτιμῶν, βέβαια, καλῶτερον τὴν πραγματικότητα, ἤρνηθη νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὴν ἐντολήν αὐτὴν καὶ δὲν ἐπανάλαβε τὸ διάδημα τοῦ.

ΤΟ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΚΥΡΑ ΕΛΛΗΝΟΣ ΠΡΕΣΒΕΥΤΟΥ ΔΙΑ ΤΟ ΔΙΑΒΗΜΑ

Περὶ τῆς νέας αὐτῆς χρησιμοποίησεως τῶν Δωδεκανήσων ὡς «βολώματος» διὰ τὴν ἀλίευσιν τῆς Τουρκίας ἀπὸ τὸν Ἀξωνα πλεόν, εἰδοποιήθη λεπτομερῶς καὶ ἀμέσως ὁ ἐν Ἀγκυρᾷ πρεσβευτὴς τότε τῆς Ἑλλάδος κ. Ραφαὴλ παρὰ τοῦ συναδέλφου τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Μεγ. Βρετανίας, καὶ ὁ κ. Ραφαὴλ ἔσπευσε νὰ καταποίησιν τὴν ἐλληνικὴν Κυβέρνησιν διὰ τοῦ κατωτέρου τηλεγραφήματός του :

Ἀριθ. 6449. Ἀγκυρὰ 5 Ὀκτωβρίου 1943, ὥρα 15.20.

Ἀπόρρητον. — Παρὰ τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Ἀγγλίας πληροφοροῦμαι ὅτι ὁ φὼν Πάπεν ἐπισκεψθεὶς τὸν κ. Μενεμεντζόγλου κατὰ τὴν ἀπουσίαν μου εἰς Σμύρνην, τῷ ἐδήλωσεν ὅτι ὁ Μουσσολίνι θὰ ἦτο διατεθειμένος νὰ ἐπιστρέψῃ τὰ Δωδεκάνησα εἰς τὴν Τουρκίαν. Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἔσπευσε νὰ ἀπαντήσῃ ὅτι οὔτε ὁ Μουσσολίνι οὔτε ἡ Κυβέρνησις Μπαντόλιο ἐδικαιούντο νὰ παραχωρήσουν τὰς Νήσους αὐτὰς θὰ ἀποδεχθῶν πλεόν τὴν ὑποθήκην τῶν Συμμάχων, μετὰ τὴν ἀνεῦ ὅρων παράδοσιν τῆς Ἰταλίας καὶ ὅτι ἐν πάσῃ περιπτώσει καὶ ἂν παρχωρῶντο αἱ Νῆσοι αὗται εἰς τὴν Τουρκίαν, αὕτη θὰ ἔσπευδε νὰ παραδῶσιν τὴν διοίκησιν αὐτῶν διαρκεῶς τοῦ πολέμου εἰς τοὺς Συμμάχους. Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω ὁ φὼν Πάπεν μολοντὶ ἔλαβε βραδύτερον ἐντολήν τοῦ Χίτλερ νὰ διατυπώσῃ καὶ συγκεκριμένην πρότασιν, ἀπέφυγε νὰ προβῇ εἰς τοῦτο. Ἡ ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἀνέδρασε εἰς τὸν ἐνταῦθα πρεσβευτὴν νὰ ἐκφράσῃ πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν τὴν ἰκανοποίησιν τῆς, διὰ τὴν ὁδὸν τοῦ ἐπὶ τοῦ προκειμένου. (Ὑπογρ.) Ραφαήλ.

Ἐστὶ, μετὰ τὴν ἀφελὴ αὐτὴν προσπάθειαν τοῦ κατάρρεοντος ἤδη Ἀξωνος ὅπως βοηθῇ καὶ αὐτὸς εἰς τὴν δημιουργίαν ζητημάτων μεταξὺ τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Ἑλλάδος, ἐδόθη μία ἀκόμη εὐκαιρία διὰ νὰ ἐκλείψουν σχεδὸν ἐντελὲς αἱ ἐλληνικαὶ ἀνησυχίαι περὶ τὴν πλευρὰν αὐτῆς. Καὶ ἔμενον οὕτω μὴ πλεόν ἡ πλευρὰ τῶν Συμμάχων. Ἐξ αὐτῆς τῆς πτυχῆς, τὸ θέμα τῶν Δωδεκανήσων εἶχεν ἤδη τελείως ἀποσαφηνισθῇ : Αἱ Ἠνωμέναι Πολιτεῖαι καὶ ἡ Μεγ. Βρετανία δὲν ἄσκησαν καμμίαν ἀμφιβολίαν περὶ τῶν σκέψεων τῶν. Ἦσαν σύμφωνοι διὰ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν Νήσων εἰς τὴν Ἑλλάδα. Καὶ ὑποπτος ἐνεφανίζετο μόνον ἡ στάσις τῆς Μόσχας.

ΣΠ. ΜΕΤΑΞΑΣ

Εἰς τὸ προσεχές : Ἐπίμονα ἐλληνικὰ διαδήματα διὰ τὴν ὁργάνωσιν ἐλληνικῆς ἐκστρατείας πρὸς κατάληψιν τῶν Νήσων. — Τὸ βρετανικὸν Στρατηγεῖον δέχεται τὴν συμμετοχὴν τοῦ ἐλληνικοῦ στρατοῦ. — Ἡ συμμετοχὴ τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν διοίκησιν. — Κλπ.

ΑΡΙΣΤΕΡΑ : Ὁ κ. ΡΑΦΑΗΛ, πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος εἰς Ἀγκυραν κατὰ τὴν περίοδον τοῦ Πολέμου. — ΔΕΞΙΑ : Ὁ Μουσσολίνι, πρὸς καὶ μετὰ τὸν Χίτλερ, παρεχώρουσαν τὰ Δωδεκάνησα εἰς τὴν Τουρκίαν. ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΓΕΜΟΝΙΑΣ (ὅλη ἡ ἐν. μέρεϊ.)

(Ἀπαγορεύεται ἡ ἀναδημοσίευσις ἐκτὸς τῆς ἐφημερίδας.)

ο Ἀδελφιστὴν κι' ὁ Ἀδελφός
 κρίνεται τὴν πόστα κι' ἐξάλλοι
 εἰς αὐτὴν τόση ποὺ ἔφατον
 πλεῖστον.

Ἀπὸ τὸ διαδρόμου πορεύετ' ἄ-
 ρετε τὸν ἄνθρωπον ποὺ τὴν φωνή
 αὐτὴν ἀκούει; ῥώτερη ὁ ἀδελφὸς
 τοῦ Ἀδελφοῦ.

Ὁ, ἴσως, φωνὴ ἡ ἀπάντησις.
 Ἀδελφιστὰν γενομένης ἀδελφὸς
 ἀποπεριέργας νὰ δῇ τὸ τέλος
 τῆς τῆς ιστορίας. Ἦσαν βέ-
 πως τὸ κορίτσι θὰ ζήλευσε
 ποὺ τίς κλειδωμένες πορteis
 εἰσδιόχῃ.

Ἀδελφιστὸς σὺνείχετο ἔσαν
 καὶ σῆμας τὸ ἀναμνηστικὸν
 ἀφ' ὧρας ἀμύρας καὶ γύρισε στὸ
 ἔργον αὐτὴν Σκότλαντὶ Γιάννῃ.

Ἐγὼ μὴ νοσηροκλέπτα ποὺ
 ριμένει. Ἄν θέλει, στὸν ἀδελ-
 φὸν γὰρ δὲ λείπει, πηγαίνει αὐτὴ
 τὴν θῆκα γιὰ νὰ προσέγγει μασὶ
 τὸν συνάδελφόν μου, αὐτὴ τὴν δια-
 νακίαν!

Ἀδελφιστὸς νὰ ἐπαινοῦν
 ἀποκαταστάσιν βιβλιοθήκην ἀκού-
 ῃ τοῦ κόστους τῆς μουσικολέτας.
 Ὁ Ἀδελφὸς ἐτοιμαζομένη νὰ ξεκλεῖ
 ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον ἀπ' τὴν ἄλλη
 ὁ Αἰοῦ Σπιδὶ μὲ τρεῖς ἀδελφὸν

Δὲ μπορὼ νὰ καταλόβω, ἐπεὶ καὶ
 γιὰ γιὰ μὴν τηρεθῶνται καὶ
 ἴσως! Δὲ βρέθηκε ποτενὴν κα-
 ῖτοπος καὶ στοὺς σταυλοὺς
 οὐκ ἀπολύτῃ ἡσυχίαν!

Ἀδελφὸς κρύπτεται μὴ περιέρ-
 γων ἡσυχίας, ἀπὸ ὁ Ἀδελφιστὰν
 νὰ νὰ γέλῃ.

Στὴν ἄλυσιν ἔχοντες ἐπὶ τὴν ἀλυσιν
 ὁ Ἀδελφὸς ἔχοντες ἐπὶ τὴν ἀλυσιν

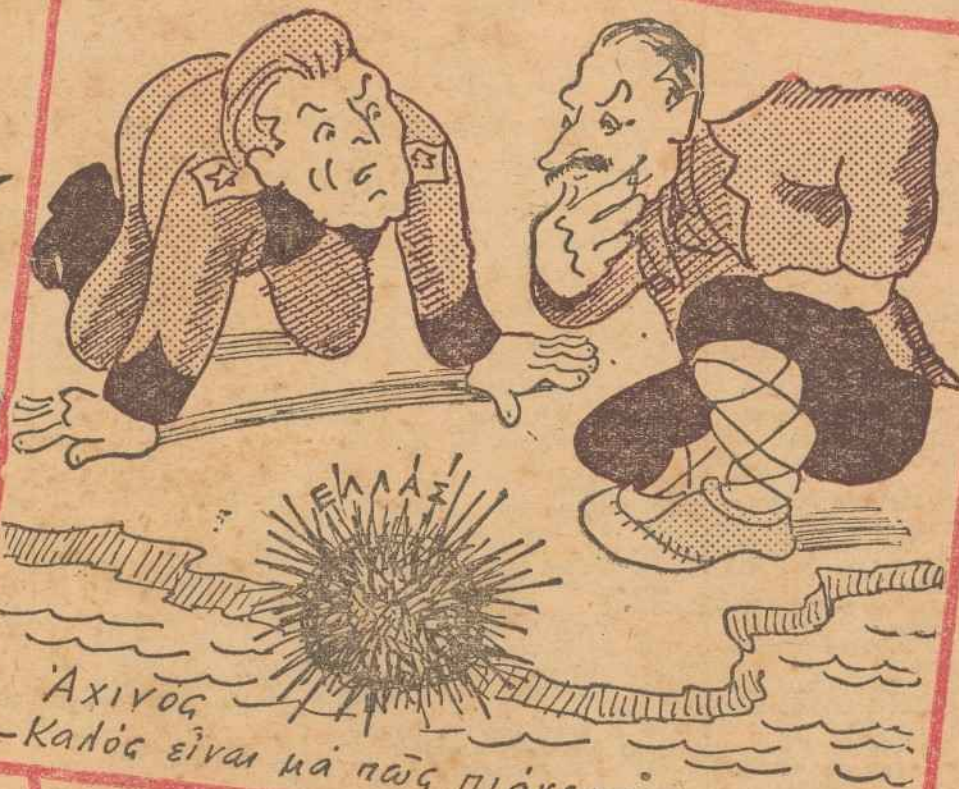
01 ~~~~~

Σαρακοστιανά

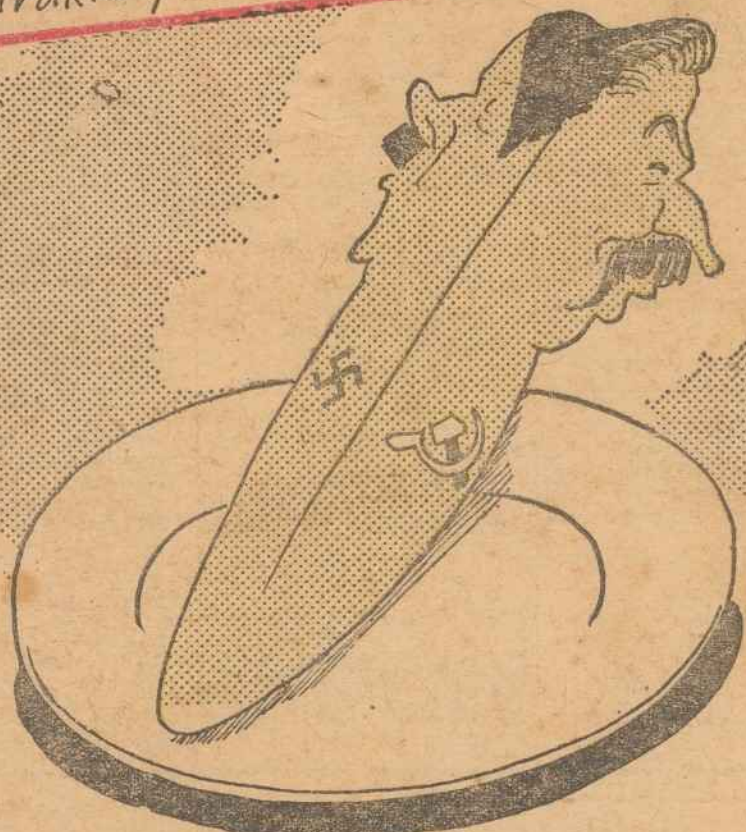
ΕΔΟ ΑΘΗΝΑΙ

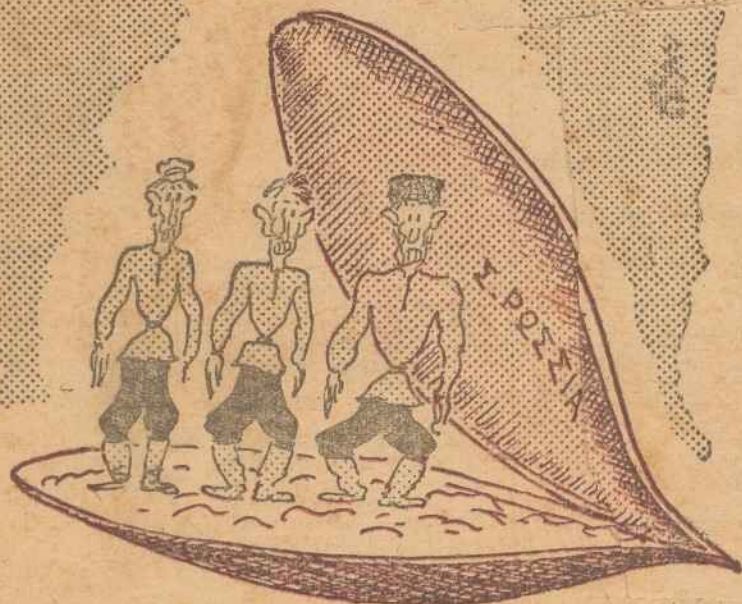
Ραπανάκια για την όρεξη

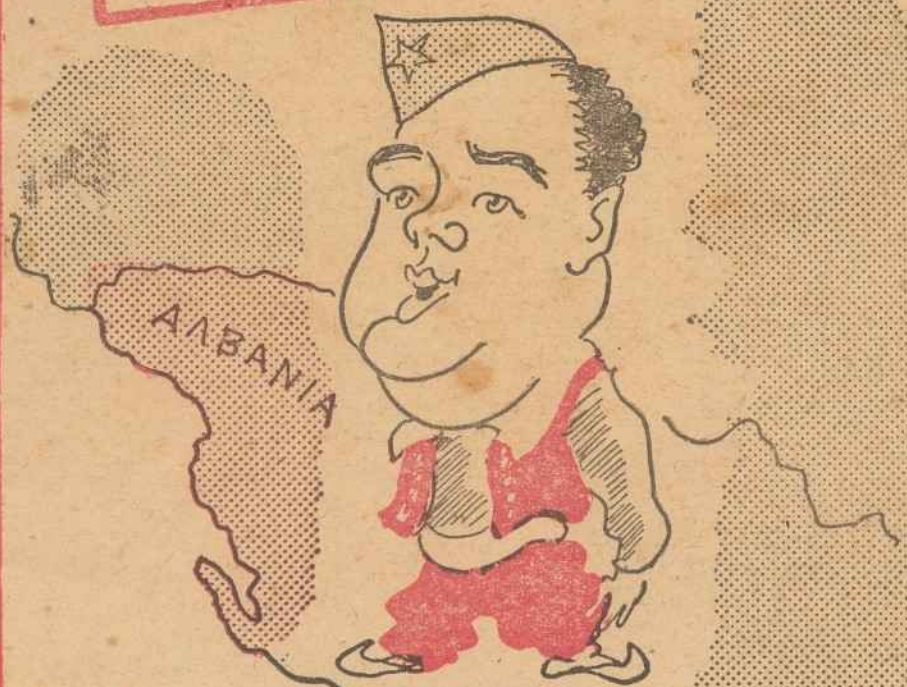
Άχινος
-Καλός είναι να πώς πιάνεται;....

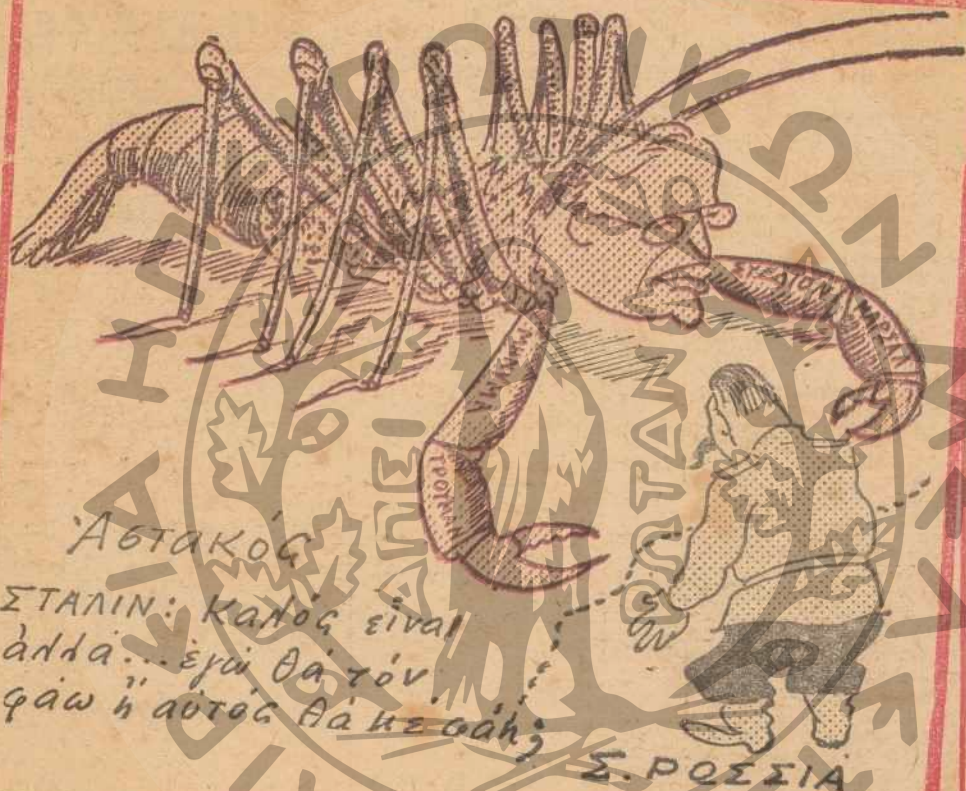
Δυγοτάραχο...

Π(ε)ριβα

Χανβας

Άστακος
ΣΤΑΛΙΝ: Καλός είναι
αλλά... έχω θα τον
φάω ή αυτός θα με φάει;